

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G. & K. Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Lukácsi Péter ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (...) I. rendű és az II.rendű felperes neve (....) II. rendű felperesnek, a Patender Nemzetközi Iparjogvédelmi Képviseleti Kft. (...ügyintéző: Bándy Tamásné szabadalmi ügyvivő) által képviselt (korábbi nevén: alperes neve) (alperes címe 26.) alperes ellen, védjegybitorlás és tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. szeptember 22-én kelt, 1.P.634.290/2005/10. számú ítélete ellen az I. rendű felperes részéről 11. sorszám alatt, az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és a II. rendű felperes keresetét is teljes egészében elutasítja, a II. rendű felperest kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.000 (Tizenkettőezer) Ft elsőfokú perköltséget, az I. rendű felperes által megfizetni rendelt elsőfokú perköltség összegét pedig 12.000 (Tizenkettőezer) Ft-ra leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

Az I. rendű felperes 55.000 (Ötvenötezer) Ft, a II. rendű felperes 60.000 (Hatvanezer) Ft másodfokú perköltséget tartozik megfizetni 15 napon belül az alperesnek.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes 2005. október 27. napjától, azzal, hogy „...” elnevezésű tisztítószer termékét olyan csomagolásban gyártja és forgalmazza, melyen zöld kereszt ábra látható, tisztességtelen piaci magatartást valósít meg a II. r. felperes vonatkozásában. Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest továbbá arra, hogy szolgáltatson a II. r. felperes számára adatot - 30 napon belül - a jellegbitorlással érintett áruk forgalmazásában résztvevőkről és az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatairól. Elrendelte az alperes székhelyén (alperes címe) található mindazon „...” elnevezésű termékek lefoglalását, melynek

csomagolásán zöld színű kereszt ábra látható és azoknak a jogsértő jellegétől való megfosztását. Feljogosította a II. r. felperest, hogy - az alperes költségén - az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét közzétegye a „....” című napilapban 2/101 oldalterjedelemben fekete-fehér színben, egy alkalommal. Az ezt meghaladó keresetet elutasította. Kötelezte az I. r. felperest, hogy az alperesnek 100.000 Ft perköltséget, az alperes a II. r. felperesnek 160.000 (Százhatvanezer) Ft perköltséget fizessen meg 15 napon belül.

A megállapított tényállás szerint az I. r. felperes jogosultja az ...-i elsőbbségű 152.095 lajstromszámú „....” színes ábrás védjegynek, melynek oltalma a 3. áruosztályban a „detergensek, készítmények és anyagok mosodai célokra, szövet kondicionáló készítmények, fehérítő készítmények, tisztító, fényesítő, súroló és csiszoló készítmények, szappanok, dezodorok kézmosószerek” termékekre áll fenn. A védjegyen piros nyomtatott betűkkel a „....” felirat, alatta zöld színű, vastagított egyenlő szárú keresztforma látható, melynek alsó és baloldali szára fokozatosan fehér színbe megy át.

A II. r. felperes az I. r. felperes magyarországi leányvállalata, a „....” elnevezésű fertőtlenítő és tisztítószerek magyarországi gyártója és forgalmazója. A ... termékek többféle csomagolásban, flakonban, zacskós kiszerezésben és kartondobozban kerülnek forgalmazásra.

Az alperes mosogatópor termékét áttetsző fehér színű, műanyag vödörformájú dobozban forgalmazza, a termékcímkén a „....” szóelem nyomtatott piros nagybetűkkel, alatta a „....” felirat zöld alapon fehér színű betűkkel, a termékmegjelölés alatt, a termékcímke bal oldalán, kis méretű zöld körön belül elhelyezett egyenlő szárú zöld kereszt forma látható. A kör belső ívén a „fertőtlenítő hatású” felirat szerepel.

Az elsőfokú bíróság az I.r. felperes védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt előterjesztett keresetét nem találta alaposnak.

Rögzítette, hogy az alperes által sem vitatottan a perben sérelmezett mosogatószer termék és a védjegy árujegyzékben felsorolt áruk hasonlóak. Megállapította, hogy a védjegyben a „....” szóelem és a zöld színű kereszt ábra egyaránt domináns. Az alperes által a termékén használt zöld kereszt ábrát hasonlóknak minősítette a védjegyben szereplőhöz. A védjegy másik meghatározó eleme tekintetében azonban a sérelmezett megjelölés és a védjegy hasonlóságát nem látta megállapíthatónak. Kifejtette, hogy a védjegy „....” szóeleme, amely a termék nevéként is funkcionál, nem jelenik meg az alperesi termék csomagolásán. Az alperes „....” terméknevééről pedig a fogyasztó nem asszociál a védjegy szóelemére. Ezért a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdése alapján az összetéveszthetőséget kizártnak tartotta. Erre tekintettel az I. r. felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság a II.r. felperes jellegbitorlással megvalósuló tisztességtelen piaci magatartás megállapítására irányuló keresetét alaposnak találta. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 6. §-ának törvényi tényállási elemeit vizsgálva megállapította, hogy a felek versenytársaknak minősülnek azon az alapon, hogy a magyarországi piacon hasonló termékeket forgalmaznak, függetlenül attól, hogy ez milyen kereskedelmi csatornákon történik.

Közismertnek fogadta el, hogy a zöld kereszt ábraként és szóösszetétel formájában is számos gyógyszerár névében megtalálható, és kapcsolatba hozható a fokozott tisztasággal, az egészségvédelemmel. Arra azonban nem látott adatot, hogy a fertőtlenítő hatású tisztítószerek körében a zöld kereszt használata általánosan elterjedt lenne és ahhoz valamilyen jelentés kapcsolódna. Hangsúlyozta, hogy maga az alperes sem magában, hanem magyarázatképpen a „fertőtlenítő hatás” felirattal használja az ábrát.

Elfogadta a II. r. felperesnek azt az álláspontját, hogy a „...” termék és a zöld kereszt ábra a több évtizedes együttes használattal összekapcsolódott a fogyasztó tudatában, az ábráról más hasonló kategóriájú termék nem, vagy csak ritkán jut eszébe, így mintegy árujelzővé vált. Megállapítása szerint az ilyen szoros asszociációs kapcsolat esetén az árujelző szerepeltetése hasonló terméken - függetlenül az eltérő ábrás, illetőleg szöveges környezettől - összetéveszthetőséghez vezet. Kifejtette, hogy a jellegbitorlás esetén a termékeket, azok csomagolását, külsejét, illetőleg a fogyasztóra gyakorolt összhatást is vizsgálni kell, de a jelen esetben a csatolt termékfotók és a közvélemény-kutatás adatai alapján jutott arra a következtetésre, hogy a markánsan eltérő terméknév, kiserelés és a csomagoláson használt eltérő színek ellenére a zöld kereszt ábra megjelenítése az alperes termékén, erős asszociációs kapcsolatot teremt az alperes és a felperes terméke között.

Ennek alapján állapította meg, hogy az alperes tisztességtelen piaci magatartást valósított meg, és alkalmazta a Tpv. 86. § (2) bekezdés a), b), c), d) és g) pontjában felsorolt jogkövetkezményeket azzal, hogy az ítélet rendelkező részének közzétételét a kereseti kérelemtől eltérően csak egy országos napilapban rendelte el.

Az I r. felperes fellebbezésében az ítélet védjegybitorlás iránti keresetet elutasító rendelkezésének megváltoztatását és az alperesnek a kereset szerinti marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a védjegybitorlás megítélése körében nem megfelelően értékelte a védjegy részét képező zöld kereszt ábra domináns jellegét, ennek következtében zárta ki helytelenül az összetévesztés lehetőségét a védjegy és az alperes által használt megjelölés között. Szerinte a perbeli kombinált védjegy domináns eleme a zöld kereszt ábra, amelynek szerepeltetése az alperesi termék csomagolásán megvalósítja a védjegybitorlást.

Az alperes pontosított fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet II. r. felperes vonatkozásában hozott rendelkezéseinek megváltoztatását és a II. r. felperes keresetének az elutasítását kérte, másodlagosan ebbe a körbe esően az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

Azzal érvelt, hogy a II. r. felperes és az ő termékének kiszerezési formája, forgalmazási csatornája és az érintett fogyasztói csoportok eltérők. Míg az ő mosogatószer termékének forgalmazása nagykereskedelmi csatornákon keresztül kifejezetten létesítmények, intézmények számára, nagy kiszerezésben történik, a felperes háztartási, higiéniai termékeinek értékesítése jellemzően kiskereskedelmi csatornákon keresztül valósul meg. Ezáltal a termékek nem tekinthetők versenytárs termékeknek.

Fenntartotta a zöld kereszt szimbólum jellegére vonatkozó álláspontját. Hangsúlyozta, hogy az évtizedek óta széles körben használatos dekoratív elem kizárólag az áru gyógyászattal, egészségüggyel, higiéniával kapcsolatos jellegére utal, amelyet - az elsőfokú bíróság által is elfogadottan - számos gyógyszertár is alkalmaz. Kifejtette, hogy a „kereszt” szimbólum asszociációt teremt a gyógyszerekkel, gyógyászati termékekkel; ebbe a termék-körbe tartoznak az aszeptikus hatással rendelkező termékek is. Ezáltal a zöld kereszt ábra alkalmas a fogyasztókban a termék jellegére utaló fertőtlenítő hatás szimbolikus megjelenítésére. Ilyen értelemben pedig szabad jelzésnek minősül, amelyet egyetlen cég sem foglalhat le saját terméke megkülönböztetésére, ezért nem válhat árujelzővé.

Álláspontjának alátámasztásaként utalt arra, hogy a zöld kereszt számos védjegyben is szerepel még a tisztítószer termékek esetében is, és más gyártók zöld kereszt szimbólumot tartalmazó termékei is forgalomban vannak a háztartási tisztítószerek piacán.

Vitatta a közvélemény-kutatási adatok alkalmasságát az ítéleti álláspont alátámasztására. Szerinte az ún. segített válaszadás körében nyert adatok, amikor a válaszadóknak a felsorolt márkanevek közül kellett kiválasztani az adott terméket, nem vehetők figyelembe. A spontán válaszok körében pedig nem látott meghatározó különbséget a zöld kereszt motívumról a „...”, illetőleg más termékekre asszociálók között. Kiemelte, hogy ahol átlagfogyasztók és tisztítószereket rendszeresen, tipikusan vásárlók is meg lettek kérdezve, a válaszadók 21 %-a nem tudta egyértelműen egyetlen termékhez sem kapcsolni a zöld keresztet. Mindezek alapján nem látta megállapíthatónak azt sem, hogy a II. r. felperes perbeli termékének legdominánsabb eleme a zöld színű kereszt ábra.

Az elsőfokú bíróság által értékelt fényképfelvételek tekintetében azzal érvelt, hogy a zöld kereszt használata eltérő grafikai megoldásokkal és nem kizárólag a „...” termékhez kötötten valósul meg, mert a II. r. felperes „...”, „...” és „...” termékcsaládjainak tagjai között is szerepel, mégpedig csak azon a termékeken,

amelyek fertőtlenítő hatásúak. Ilyen összefüggésben pedig megállapíthatónak látta, hogy a II. r. felperes sem védjegyszerűen, egyetlen terméke árujelzőjeként, hanem az antiszeptikus hatás jelzésére használja a zöld kereszt ábrát.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy a perben tartott egyetlen tárgyaláson, amelyen nem jelent meg, úgy hozta meg ítéletét az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által a tárgyaláson csatolt előkészítő iratra nem volt lehetősége érdemi nyilatkozatot tenni.

A II. r. felperes ellenkérelmében a jellegbitorlásra vonatkozó ítéleti rendelkezés helybenhagyását kérte.

Hangsúlyozta, hogy azáltal, hogy többféle grafikai kialakítással, több termékén is használja a szóban forgó ábrát, a fogyasztók már önmagában a zöld kereszt ábrával őt, illetőleg az áruit azonosítják, amit a közvélemény-kutatás is igazol. Kiemelte, hogy a jellegbitorlás a terméken szereplő bármely elemmel elkövethető, amely alapján a sérelem miatt fellépő piaci szereplő ismerhető fel.

Vitatta és nem látta bizonyítottnak a zöld kereszt alperes által állított általános szimbólum jellegét. Állította, hogy a jelen esetben a zöld kereszt lajstromozatlan, megkülönböztető árujelző, amelynek az évtizedek óta tartó intenzív használatával a fogyasztók az ő termékére asszociálnak. Az alperes fellebbezésében kifejtett értékelésre válaszolva részletesen előadta, hogy a közvélemény-kutatás adatai miként támasztják alá egyértelműen az álláspontját.

Azzal, hogy más gyártók termékeinek (... és ...) csomagolásán különböző formában, más képelemekkel kombinálva megjelenik a zöld kereszt ábra, nem látta bizonyítottnak annak általánosan elterjed használatát a tisztítószer termékeken.

A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését alaposnak, az I. r. felperes fellebbezését alaptalannak ítélte, kivéve a perköltséget támadó részében.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezésekkel érintett rendelkezéseit bírálta felül. A II. r. felperes keresetének részbeni, a „...” és a „...” című lapokban való közzététel iránti kérelem elutasítása nem volt fellebbezéssel támadott.

Az elsőfokú bíróságnak az I. r. felperes védjegybitorlás miatt előterjesztett keresetét elutasító döntését a másodfokú bíróság helyesnek találta, de nem értett egyet a II. r. felperes keresete alapján a tisztességtelen piaci magatartást megállapító és ennek jogkövetkezményeit alkalmazó döntésével és annak indokaival.

Az I. r. felperes tévesen érvelt fellebbezésében azzal, hogy a védjegyben a zöld kereszt ábra a meghatározó.

A kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a kombinált, szóelemet és ábrás elemet egyaránt tartalmazó megjelölések összetéveszthetőségét összbenyomásuk alapján

kell vizsgálni és értékelni. Az összbenyomás kialakításában a megjelölés azon elemének van meghatározó jelentősége, amely elsődlegesen szolgálja a védjegy alapvető célját, az árunak más áruktól való megkülönböztetését. Ezt a szerepet a megjelölésnek általában az az eleme tölti be, amelyet a vásárló az áru szóbeli azonosítására használhat.

Amint azt az elsőfokú bíróság is helytállóan kifejtette, a védjegyben a „...” szóelem és a zöld színű kereszt ábra egyaránt domináns, de miután a termék nevéként is funkcionáló szóelem az alperes által használt megjelölésben nem szerepel, a fogyasztó nem asszociál a védjegyre. A másodfokú bíróság csupán hangsúlyozza, hogy a vásárló számára a védjegy szóeleme az, amely az áru megnevezésére szolgál, mint ahogy a sérelmezett alperesi megjelölésben is a termék nevéként megjelenő „...” kifejezés. A védjegy és az alperesi megjelölés eltérő domináns szóelemei és az egyéb, ugyancsak különböző grafikai elemek alkalmazása folytán a fogyasztóban más-más összbenyomás alakul ki, amelyen nem változtat az, hogy a védjegyben és a sérelmezett megjelölésben - egyébként máshol elhelyezett és másként kialakított - zöld kereszt ábra is szerepel. Ezért helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a védjegy és a kifogásolt megjelölés összetéveszthetőségének veszélye kizárható.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a II.r. felperes és az alperes egymásnak versenytársai. Nem osztotta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a fellebbezési érvelését, hogy a termékek az eltérő forgalmazási csatornák, illetőleg végfelhasználók miatt „nem versenytárs termékek”. A tisztességtelen piaci magatartás (Tpvt. 2-7. §) megítélése szempontjából a gyártóknak, illetőleg a forgalmazóknak, vagyis az adott piaci szereplőknek kell versenytársaknak lenniük. A perbeli esetben mindkét fél a magyar tisztítószerek piacán van jelen a termékével, amely a versenytárs jellegét önmagában megalapozza.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a zöld kereszt ábraként és szóösszetétel formájában is közismerten a higiénével és az egészségvédelemmel áll összefüggésben. Nem osztotta ugyanakkor azt a megállapítását, hogy a tisztítószerek körében nem kapcsolódik jelentés a zöld kereszt ábrához, így a II.r. felperes termékén mintegy árujelzőként funkcionál, ezért annak használatával az alperes tisztességtelen piaci magatartást valósít meg.

A Tpvt. 6.§-a értelmében tilos az árut, szolgáltatást (a továbbiakban együtt: áru) a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel - ideértve az eredetmegjelölést is - vagy elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.

A fenti rendelkezés értelmében az áru jellegzetes külső megjelenésének, a csomagolásának, az elnevezésének vagy az egyéb megjelölésnek az utánzása

tiltott, amennyiben az a rendszeres használat folytán a versenytárshoz, illetőleg annak árujához köthető.

A II.r. felperes és az alperes sérelmezett termékének külső megjelenése, csomagolása és elnevezése teljesen eltérő. A tiltott utánzást alátámasztó hasonlóságot ezen az alapon a II.r. felperes sem állította. Az alperes termékének címkéjén a zöld kereszt szerepeltetése miatt állította a jellegbitorlást azzal érvelve, hogy annak évtizedek óta tartó intenzív használatával mintegy árujelzővé vált, amelyről a fogyasztók őt, illetőleg a „...” termékét ismerik fel. Ezzel szemben az alperes a zöld kereszt általános szimbolikus jelentését hangsúlyozva állította, hogy a szóban forgó ábra, mint szabad jelzés nem sajátítható ki.

A fenti érvelések alapján abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a tisztítószeres körében a zöld kereszt ábra kizárólag a felperesnek, illetőleg a termékeinek tulajdonítható jellegzetes megjelölés-e vagy a fokozott tisztasággal kapcsolatos, a fertőtlenítő hatás, azaz az áru tulajdonságának jelölésére szolgáló szimbólum, amelynek használatából a versenytársak nem zárhatók ki.

A zöld kereszt higiéniével, egészségvédelemmel kapcsolatos általános jelentését a II.r. felperes sem tette vitássá. Köztudomású, hogy az egészséges életmódhoz a tisztaság, a higiéné is hozzá tartozik, s a tisztító szerek közül számos termék rendelkezik antiszeptikus, fertőtlenítő tulajdonsággal. A zöld kereszt ábra és szóösszetétel formájában egyaránt az egészséges életmódhoz szükséges higiénia szimbóluma volt már az 1960-as években is, amikor a felperes azt a „...” termékén alkalmazni kezdte. Nem véletlenszerű választás vagy egyéni, eredeti ötlet alapján került tehát kialakításra ez a jelzés a termékén - ilyet maga a felperes sem állított -, hanem a tisztaság, a higiénés szempontokra utaló szimbólumot alkalmazta a háztartásban használatos tisztítószeren, utalva ezzel a termék fertőtlenítő hatásra. Ezáltal a zöld kereszt funkciója a „...” terméken sem más, mint az áru tulajdonságára utaló jelzés.

Osztotta a másodfokú bíróság az alperes érvelését, mely szerint a zöld kereszt ábra a felperesi használat ellenére is megtartotta eredeti szimbolikus jelentéstartalmát és nem vált árujelzővé. A fogyasztók ugyanis a „...” termékhez az ábra láttán az antiszeptikus hatást társítják, ennek a tulajdonságnak a szimbóluma a zöld kereszt. Nem kétséges, hogy a közvélemény-kutatás adatai alapján a megkérdezettek többsége a zöld kereszt láttán a „...” termékre asszociált. Ennek oka azonban az, hogy a II.r. felperes termékének hosszú ideje tartó piaci jelenléte miatt a vásárlók megszokták, hogy a terméknévhez vizuálisan az áru tulajdonságára utaló zöld kereszt jelzés is társul. Ez a jelzés azonban nem mint árujelző, hanem mint a „...” termék ismert fertőtlenítő hatásának jelzése jelenik meg a terméken.

A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a vásárlók nem a zöld kereszt ábra alapján, hanem az ismertté vált, jellegzetes terméknév alapján ismerik fel a II.r. felperes „...” termékét. A tisztítószeres piacon a zöld kereszt ábra - jelentéstartalmánál fogva - a fogyasztói döntést abban orientálja, hogy fertőtlenítő

hatású tisztítószer terméket kíván-e vásárolni. Ezt támasztja alá a perben csatolt fényképfelvételek alapján megállapítható felperesi használat is. A II.r. felperes a piacon jelenlévő különböző (... és ...) termékcsaládokba tartozó termékei közül is csak azokon a termékein alkalmazza a szóban forgó ábrát, amelyeknek fertőtlenítő hatása van, vagyis a felperes a kérdéses ábrát az áru tulajdonságának jelzésére használja. Ez a használat pedig ellentmond annak az állításának, hogy az ábrát árujelzőként alkalmazza. Az árujelzőt ugyanis a gyártó vagy a forgalmazó a termék adott tulajdonságától függetlenül valamennyi termékén feltünteti abból a célból, hogy az a termék eredetére utaló, azonosító funkcióját betöltse. Nem kétséges tehát, hogy a II.r. felperes kezdte el használni az antiszeptikus, fertőtlenítő hatás jelzésére a zöld kereszt ábrát az adott tisztítószer termékén, de az a körülmény, utóbb más termékei közül is csak azokon tünteti fel, amelyeknek fertőtlenítő hatása van, azt igazolja, hogy saját maga sem árujelzőként, hanem csak a termék tulajdonságára utaló jelzésként alkalmazza.

Csupán utal arra a másodfokú bíróság, hogy az alperes által csatolt más gyártók (... és ...) termékeiről készült fényképfelvételek és védjegy lajstromkivonatok is azt támasztják alá, hogy a zöld kereszt ábra egészségvédelemmel, fokozott tisztasággal, illetve fertőtlenítő hatással kapcsolatos jelzésként általánosan alkalmazott a tisztítószeres körében. Mindezek alapján nem hagyható figyelmen kívül, hogy a zöld kereszt ábra használatára az áru tulajdonságának jelölése körében az áruforgalomban szüksége van a versenytársaknak, ezért az nem sajátítható ki egyetlen piaci szereplő által.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság nem látta megállapíthatónak azt, hogy a zöld kereszt ábra a II.r. felperes termékének olyan jellegzetes, árujelzőként funkcionáló megjelölése, amelynek az alperes termékén való alkalmazása megvalósítja a Tpv. 6. §-ában tiltott utánzást.

Ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és a II. r. felperes tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt előterjesztett keresetét elutasította, a fentebb kifejtettek alapján pedig az I. r. felperes védjegybitorlás iránti keresetét elutasító rendelkezést helyben hagyta.

A pereszes II. r. felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes elsőfokú perköltségének megfizetésére, amelynek az alperes képviselőjét ellátó szabadalmi ügyvivő 10.000 Ft munkadíjából és 20 % általános forgalmi adóból álló összegét a 24/2004. (VI. 30.) IM rendelet 3. §-ának (3) bekezdése alapján állapította meg.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a pereszes I.r. felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét nem a megfelelő jogszabály alapján és nem is a hivatkozott jogszabályhelynek megfelelően állapította meg. Miután az I.r. felperes fellebbezése a keresetét elutasító ítéleti rendelkezés teljes

megváltoztatására irányult, értelemszerűen az a perköltségre vonatkozó rendelkezésre is kiterjedt.

Az elsőfokú bíróság az alperes elsőfokú perköltségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3) bekezdésére utalással állapította meg 100.000 Ft-ban. A hivatkozott jogszabályi rendelkezés szerint ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5.000 Ft, de legalább 10.000 Ft. Az elsőfokú eljárás során az alperesi képviselő egy előkészítő iratot nyújtott be és mindössze egy tárgyalás tartására került sor, amelyen az alperes nem jelent meg. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított alperesnek járó perköltség összege eltúlzott. Tévesen hivatkozott ugyanakkor a szabadalmi ügyvivői képvisellel eljáró alperes tekintetében a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletre, amely az ügyvéd munkadíjának megállapításánál alkalmazható. A jelen esetben a bírósági eljárásban megállapítható szabadalmi ügyvivői költségekről és a pártfogó szabadalmi ügyvivő részére megállapítható díjról és költség térítéséről szóló 24/2004. (VI. 30.) IM rendelet az irányadó a szabadalmi ügyvivő munkadíjának és készkiadásának megállapítására, amelynek 3. §-a (3) bekezdése azonos rendelkezést tartalmaz a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet hivatkozott rendelkezésével. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a jogszabálynak megfelelően és az alperesi képviselő által kifejtett munkával arányban állóan 10.000 Ft munkadíjból és 20 % általános forgalmi adóból álló elsőfokú perköltséget látott megállapíthatónak, amelyre az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján leszállította.

A nagyobb részben peresztes I. r. felperes a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek járó másodfokú részperköltséget megfizetni. A másodfokú bíróság az alperes által számlával igazolt 60.000 Ft perköltségigényből 55.000 Ft-ot állapított meg a 24/2004. (VI. 30.) IM rendelet 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján, kifejezésre juttatva, hogy az I. r. felperes fellebbezése a perköltség tekintetében eredményes volt.

A peresztes II. r. felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére. Az alperes által igényelt és számlával igazolt 120.000 Ft perköltség összegéből a 24/2004. (VI. 30.) IM rendelet 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a szabadalmi ügyvivő által kiállított számla alapján 60.000 Ft munkadíjat látott megállapíthatónak. Nem tudta elfogadni a hivatkozott rendelet 2. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti indokolt készkiadásnak a szabadalmi ügyvivő által igénybe vett, a perben képviselőként részt nem vevő ügyvéd által nyújtott jogi tanácsadás számlával igazolt díját. Elfogadható ugyan, ha a szabadalmi ügyvivő a perbeli jogi képviselet ellátásával kapcsolatban peren kívül jogi tanácsot kér, de annak díja a Pp. 75. §-ának (1) bekezdése alapján nem tekinthető perköltségnek, a bíróságon kívül felmerült költségek körébe tartozónak nem értékelhető, és nem minősül a Pp. 187. §-ának (2) bekezdése alapján megállapítható szakértői díjnak sem.

Budapest, 2007. március 20.

Tóth Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

. Lesenyei Terézia s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
bírószági ügyintéző